

HOLLANDS DAGBOEK

Marjan Kuyt-Weppner

Marjan Kuyt-Weppner (48) is getrouwd met Klaas Kuyt (55). Samen hebben ze Patisserie Kuyt in de Utrechtsestraat in Amsterdam, onlangs uitgeroepen tot de beste Nederlandse banketbakkerij van 2006. Deze paastijd is het drukker dan ooit. Voor hun vijf kinderen en kleinkind hebben ze dan ook even niet zoveel tijd. 'Er is een bestelling binnengekomen van 444 paaseieren.'

Klaas Kuyt en Marjan Kuyt-Weppner van Patisserie Kuyt in Amsterdam: 'De papillote au praliné is een echt Klaas-taartje' Foto Vincent Mentzel

Donderdag 6 april

Hallo lief dagboek. Zo zou ik vroeger zijn begonnen. Maar waarom eigenlijk nu niet meer? Er is veel gebeurd de laatste tijd. Op 6 februari werden wij uitgeroepen tot beste banketbakkerij van 2006 in Nederland. Daar zijn we supertrots op. Maar zo iets gaat natuurlijk niet ongemerkt voorbij, zowel zakelijk als privé. We hebben ontzettend leuke reacties gekregen, maar je kunt je misschien wel voorstellen dat het nu ook een stuk drukker is. Voor het hele team geldt: nog vroeger op en nog later naar huis. Voorheen kwamen de kinderen vaak gezellig doordeeweeks bij ons eten, maar daar is nu geen tijd voor.

Een dag hier in huize Kuyt begint om 4.45 uur. Zoals altijd gaat Klaas eerst de badkamer in, dan kleedt hij zich aan en gaat naar beneden voor zijn eerste kopje koffie. Ik begin de dag het liefst met thee, dat is iets rustiger voor de maag. Maar ik moet bekennen dat ik de laatste tijd bedank voor het kopje thee dat Klaas 's ochtends altijd voor me zet. In de tijd dat ik anders mijn thee opdrink, doe ik nu liever nog even mijn ogen dicht.

Mijn 'taxi' staat voor de deur: Theo en Djuri, de buurtjes verderop in onze straat in Landsmeer. Het toeval wil dat buurman Theo bij slagerij De Leeuw aan de overkant in de Utrechtsestraat werkt. Als het nodig is, kan ik altijd meerijden. Zo ook vandaag. Pasen staat voor de deur. In de winkel liggen kippen, eieren en hazen te pronken. Het is allemaal prachtig om te zien, maar na een dag drukte ziet de winkel eruit alsof er een veldslag is geleverd.

Vrijdag

Vandaag blijf ik thuis werken. Er is een bestelling van 444 paaseieren binnengekomen. Gelukkig heb ik thuis een aparte werkruimte waar ik rustig mijn werk kan doen, altijd onder het niets ontgaande oog van Tyson, onze bokser. Ik krijg thuis de halve eischalen aangeleverd van de bakkerij, plus bonbons en eitjes. Twee halve schalen van verschillende grootte worden in elkaar gelegd en gevuld met bonbons en eitjes, daarover heen gaat doorzichtig folie, erbovenop een mooie corsage. Ik ben lekker bezig onder het genot van een muziekje en een lekker potje thee.

Bij mij thuis in de kast vind je trouwens niet één koekje of chocolaatje. Als er wel eens onverwacht mensen komen, moet ik zeggen: 'sorry, ik heb niks bij de koffie'. De kinderen wonen niet meer thuis, dat scheelt. En Klaas en ik hebben er geen behoefte aan. De enige koekjes hier in huis zijn hondenkoekjes.

Zaterdag

Theo en Djuri staan weer voor de deur. Op naar de Utrechtsestraat. Als ik aankom, staat het brood van Het Vlaams Broodhuis, dat elke dag vers wordt aangeleverd, te wachten om vanuit de kratten de broodkast in te gaan. Gelukkig komen Monique en Chantal al snel om in de winkel te helpen. Chantal is onze dochter. Van de andere kinderen wil niemand in de zaak. Ze denken: 'werken, werken, altijd maar werken, er zijn ook andere dingen hoor'.

Het is een hele drukke ochtend. Er is veel besteld. De dag vliegt voorbij.

's Avonds gaan we voor het eten even liggen om te slapen. We hebben namelijk kaartjes voor een concert met Hollandse artiesten, Gerard Joling, Marianne Weber en Peter Beense treden er op. Om half tien is het feest al volop bezig. Het is er ontzettend warm en druk. We houden het een uurtje vol, we zijn nog zo moe – dat dutje heeft niet echt geholpen. We kijken elkaar even aan: we gaan lekker naar huis en naar bed.

Zondag

De rustdag. Nou, dat is er de laatste tijd niet echt van gekomen. Door alle drukte is er doordeweeks veel administratie blijven liggen, en ja, dan maar zondag. Maar vandaag heeft Klaas ook afgesproken met vriend Jan en nog een paar anderen om naar de wedstrijd van Ajax tegen AZ te gaan. Hij voelt zich schuldig dat hij mij nu alleen laat op zondag, omdat we al zo weinig tijd hebben voor elkaar. Maar zo nu en dan is het ook wel eens lekker om alleen te zijn, even je zinnen te verzetten en je gedachten een andere kant op te laten gaan.

Ik ben al met mijn gedachten bij onze dierbare vrienden Henk en Nelleke de Vries. Zij kochten een tijd geleden een vervallen kasteeltje in België dat ze helemaal

hebben gerenoveerd. Prachtig. Nu hebben ze het hele team van patisserie Kuyt uitgenodigd voor het paasweekeinde. Alle medewerkers, tien in totaal, gaan mee, sommigen met aanhang.

Henk de Vries is de architect die in 1996 onze winkel heeft verbouwd. We zijn hem daar zeer dankbaar voor. Klaas wilde een Franse patisserie. Hij wilde af van de moorkoppen en de bananensoezen. Het ging ook een stuk minder in de branche. Bij de supermarkt verkopen ze ook moorkoppen. Die van ons hebben betere ingrediënten, maar dat ziet de klant niet, die ziet alleen het prijskaartje. Henk zei: „Als je nou zo'n mooi assortiment gaat voeren, doe dan ook wat aan je winkel.” Onze winkel zag er heel gewoon uit, traditioneel,

Ik heb er 800 eieren opzitten, nu nog 50 kippen vullen met bonbons

met veel bruin en groen en mandjes. Henk heeft in zijn ontwerp veel wit en staal gebruikt. Dat paste mooi bij onze nieuwe producten: Franse taartjes waar Klaas een draai aan heeft gegeven. Zoals de *Suprême*, een prachtig taartje van amandelbeslag, chocolade en verse frambozen. Of de *Papillote au praliné*, dat is een echt Klaas-taartje, een soort schuimtaartje in heel dunne laagjes. We hebben sinds die verbouwing ook een heel andere klantenkring gekregen. We zitten in de Grachtengordel. Dat publiek heeft het er voor over.

O, niet vergeten morgen mijn oma in Australië te bellen, ze is jarig, ze wordt 85 jaar.

Maandag

Vandaag stort ik mij thuis weer op de eieren. Terwijl ik lekker zit te werken, vraag ik me af of de uitbreiding van de zaak nog

ooit zal doorgaan. Voordat we die prijs kregen, zaten we al aan ons plafond. Er past letterlijk niemand meer bij. We hebben geen uitbreidingsmogelijkheden. We hebben ook geen plek voor extra vriesruimte. Daarom zijn we bezig met het pand naast ons. We willen doorbreken en ook een paar tafeltjes neerzetten, zodat de klanten een kopje koffie kunnen drinken. Maar dat ligt nogal moeilijk bij de gemeente. Het rare is dat we voor de verbouwing in 1996 wel gewoon koffie schonken, maar nu hebben we daar opeens een horeca-vergunning voor nodig. Nu ja, tot die tijd dobberen we maar een beetje door. Dan maar af en toe een lege vitrine om één uur 's middags. Klaas gaat niet knoeien om de winkel vol te krijgen.

Vanavond zullen we Chinees eten. Dat doen we niet vaak, het is niet ons favoriete eten, maar nu moet het maar even. Onze schoonzoon René komt nog even dag zeggen. Ze gaan tien dagen naar de Canarische eilanden. Heerlijk. Ben benieuwd hoe Roy-Dico, ons eerste kleinkind, dat zal vinden.

Dinsdag

Ik heb er nu 800 eieren opzitten. Vandaag ook nog 50 kippen vullen met bonbons.

Klaas is pas om acht uur thuis. Hij moest nog een taart afleveren bij Le Garage van Joop Braakhekke. Die is vandaag jarig en Klaas verzorgde de taart met foto (heel erg mooi).

Gelukkig eten we vanavond asperges, vers van het land, heerlijk.

Woensdag

De dag begint hectisch. De bestellingen van bedrijven die voor Pasen hun medewerkers willen trakteren, stromen binnen. Ik ga aan de slag met Jenny, al 26 jaar onze steun en toeverlaat. Die draait haar hand er niet voor om.

Om 1 uur gaat Jenny naar huis en komt Chantal binnen. Vanuit de bakkerij komt de koek in de winkel, die wij dan weer netjes op platen en in pakjes in de winkel leggen. Dat is veel werk en doordat we steeds klanten moeten helpen, schiet het niet op. De bonbons moeten eigenlijk ook nog worden bijgevoerd, maar daar komt niets van terecht.

René belt dat ze nu op Schiphol staan in te checken en dat onze kleinzoon Roy diarree heeft.

Om zeven uur gaan we naar huis. Zoals gewoonlijk worden we begroet door Tyson, die er niet uitziet of hij iets te klagen heeft. Ik denk dat hij de laatste tijd te veel koekjes en lekkere worstjes krijgt van Ria die voor hem zorgt als we werken.

Ik maak het restant asperges klaar met aardappeltjes en een stukje vlees. Na het eten koffie, hond uitlaten, douchen en naar bed.

Donderdag

Vandaag blijf ik thuis om de laatste paaseieren te maken. Het zijn er niet zo veel meer, dus het is zo klaar. Even lekker een potje thee zetten en boodschappen doen, denk ik. Maar dan gaat de telefoon en vraagt Klaas of ik even kan helpen. Er is een bestelling binnengekomen voor zeventig doosjes paaseieren die om vier uur klaar moeten zijn. Ik ga met de auto naar de winkel.

Als de doosjes klaar zijn, vul ik nog het een en ander aan in de winkel. Om drie uur terug naar huis, wandelen met Tyson. Dat is geen pretje in de regen, maar Tyson heeft nergens last van.

Klaas komt om zeven uur thuis. Ik schenk iets lekkers in voor ons tweeën – dat mag op zijn tijd. Klaas gaat naar achteren om de administratie te doen, ik kook. Na heerlijk te hebben gegeten, koffie, Tyson uitlaten en naar bed. Het is morgen weer vroeg dag.

Vrijdag 14 april

Ik verheug mij op het weekend in het kasteeltje van Henk en Nelleke. Even uitblazen. Maar voor Klaas stopt het denken over het werk nooit. Dan ligt hij bijvoorbeeld 's zomers op zijn veldbedje, en dan zegt hij ineens: 'Wat zou je denken van een taartje met een bodem van zus-en-mezo en gevuld met dit-en-me-dat'. Dat schrijft hij dan meteen op in zijn bloeknotje. Hij heeft nog zoveel ideeën. Klaas kan naar een bloem kijken en dan zeggen: die kleur, die is mooi en dan met die en die smaak erbij. Die architect is trouwens al even gek. Het wordt vast een heel inspirerend en gezellig weekeinde.